

Nationalekonomisk Forening.

Tirsdag d. 22de Februar holdt Foreningen et Møde, der dirigeredes af Handelsbankdirektør **M. Levy** og i hvilket Prof. **Will. Scharling** indledede en Diskussion
om Bestemmelsen af en Families Indtægt*).

Indlederen paapegede den Betydning, det i flere Retninger havde at faa paalidelig Oplysning om den for forskellige Samfundsklasser saa at sige normale Indtægt, saaledes ikke blot direkte ved Ansættelse til Indkomstskat, men ogsaa ved Afgjørelsen af Spørgsmaalet om, hvilke Indtægter der bør være skattefrie, ved Fastsættelsen af Lønninger for Statens og Kommunens Embedsmænd, og i mere almindelig social Henseende ved Sammenligninger mellem de forskellige Samfundsklassers Vilkaar saa vel som mellem Livsvilkaarene i de forskellige Egne af Landet. Han fremhævede derefter, under særligt Hensyn til den sidstnævnte Forskjelligheds ofte rent nominelle Natur, — idet den udsprang af den forskellige Værdi, som Pengene have i de enkelte Hoveddele af Landet: i Kjøbenhavn, Kjøbstæderne og Landdistrikterne, — Nødvendigheden af at bruge en bestemt, fælles Maalestok for Indtægterne, naar man rettelig vilde bedømme den reelle Forskjel i Livsvilkaarene, og gjorde gjældende, at han i hele sin følgende Undersøgelse gik ud fra kjøbenhavnske Forhold og dermed fra den Værdi, Pengene have i Kjøbenhavn. Idet han derefter dvælede ved Vanskelig-

*) Foredraget vil blive gjengivet i sin Helhed i Tidsskriftets næste Hæfte.

Nationalekonomisk Forening.

Tirsdag d. 22de Februar holdt Foreningen et Møde, der dirigeredes af Handelsbankdirektør **M. Levy** og i hvilket Prof. **Will. Scharling** indledede en Diskussion
om Bestemmelsen af en Families Indtægt*).

Indlederen paapegede den Betydning, det i flere Retninger havde at faa paalidelig Oplysning om den for forskjellige Samfundsklasser saa at sige normale Indtægt, saaledes ikke blot direkte ved Ansættelse til Indkomstskat, men ogsaa ved Afgjørelsen af Spørgsmaalet om, hvilke Indtægter der bør være skattefrie, ved Fastsættelsen af Lønninger for Statens og Kommunens Embedsmænd, og i mere almindelig social Henseende ved Sammenligninger mellem de forskjellige Samfundsklassers Vilkaar saa vel som mellem Livsvilkaarene i de forskjellige Egne af Landet. Han fremhævede derefter, under særligt Hensyn til den sidstnævnte Forskjelligheds ofte rent nominelle Natur, — idet den udsprang af den forskjellige Værdi, som Pengene have i de enkelte Hoveddele af Landet: i Kjøbenhavn, Kjøbstæderne og Landdistrikterne, — Nødvendigheden af at bruge en bestemt, fælles Maalestok for Indtægterne, naar man rettelig vilde bedømme den reelle Forskjel i Livsvilkaarene, og gjorde gjældende, at han i hele sin følgende Undersøgelse gik ud fra kjøbenhavnske Forhold og dermed fra den Værdi, Pengene have i Kjøbenhavn. Idet han derefter dvælede ved Vanskelig-

*) Foredraget vil blive gjengivet i sin Helhed i Tidsskriftets næste Hæfte.

heden af at faa den virkelige Indtægt konstateret for en stor Mængde Familier, der ikke selv forstod at vurdere den rettelig, udtalte han den Formening, at i mange Tilfælde den eneste sikre Vej til at finde en Families Indtægt var at gaa ud fra dens konstaterede Forbrug, idet man maatte forudsætte, at dens regelmæssige, stadige Forbrug Aar efter Aar ogsaa var det, den virkelig maatte siges at have at leve af uden Hensyn til den Maade, hvorpaa dette Forbrug dækkedes, saa at man f. Ex. for en Arbejderfamilie paa Landet, der fik Mælk gratis og Korn leveret til nedsat Pris m. v. samt mulig ved Aarets Slutning Gjæld eftergivet, maatte medregne disse Momenter som Indtægt og ikke kunde blive staaende ved den nominelle Arbejds-løn. Den følgende Undersøgelse gik derfor ud paa, ved Hjælp af en Række paalidelige Data over det nødvendige Forbrug af Levnetsmidler og et Skjøn over Forbrugsgjenstande af mere elastisk Natur, som Klæder og Husleje, at udfinde, hvad der behøves til Underhold for en Familie, som lever aldeles jævnt og tarveligt, men dog har sit tilstrækkelige Underhold og ikke behøver at knibe paa det Nødvendige, idet det derhos tilsidst undersøgtes, hvad der i fornødent Fald kunde slaas af paa dette Forbrug og hvad der altsaa maatte siges at være Minimumsforbrug for en Familie.

Dirigenten opfordrede Indlederen til snarest muligt at lade sit Foredrag trykke og til paa Foreningens Bekostning at lade tage et Antal Særtryk til Omdeling blandt Kommunalbestyrelsens og Ligningskommissionens Medlemmer, som kunde tilstilles disse, inden den nu forestaaende Ligning tog sin Begyndelse.

Grosserer **M. A. Levy** sluttede sig til denne Opfordring, idet han gjorde gjældende, at der hos Ligningskommissionen, hvoraf han selv var mangeaarigt Medlem, var en altfor stor Tilbøjelighed til kun at inddrage den mere vel stillede Del af Befolkningen under Indkomtskatten og at den saa endda i høj Grad undervurderede dennes Indtægter.

Prof. **Scharling** svarede, at Foredraget ikke kunde foreligge trykt saa snart, som de to Talere havde ønsket, da han kun havde haft Tid til at samle de benyttede Data, men ikke til at udarbejde selve Foredraget skriftligt, saa at det ikke fore-

laa i en saadan Form, at det nu kunde overgives til Trykken. Overfor den sidste Taler gjorde han gjældende, at det næppe kunde bebrejdes Ligningskommissionen, at den optraadte skaansomt overfor den mindre vel stillede Del af Befolkningen, da netop de af ham fremdragne Oplysninger godtgjorde, at selv en Indtægt, der gik endel op over Grænsen for skattefri Indtægt, i Virkeligheden ikke strakte længer end til det allernødvendigste, tarvelige Forbrug for en Familie. Der var derfor vistnok ogsaa al Grund til at søge Grænsen for skattefri Indtægt sat endel op.

Dirigenten erklærede sig enig heri, idet han antydede, at det Rigtigste vistnok vilde være, som ogsaa tidligere bragt i Forslag, at fritage de første 1000 Kr. af enhver Indtægt for Skat; men saa længe Loven var, som den var, maatte det være en Pligt for Ligningskommissionen at bringe den til fuld Anvendelse.

Nationalbankdirektør, Elatsraad **M. Levy** mente ogsaa, at Skatteansættelserne vare i allerhøjeste Grad upaalidelige overalt, hvor man ikke stod overfor notoriske faste Indtægter. Det Grundlag, hvorfra Indlederen var gaaet ud ved sine Beregninger af en voxen Mands Forbrug, var vistnok rigtigt, og en kraftig Arbejder kunde næppe bruge mindre; derimod maatte Hustru og Børn ofte nøjes med langt ringere Kost end forudsat, og han mente derfor, at det Forbrug, Prof. Scharling havde beregnet for en større Familie, kunde reduceres noget, medens han iøvrigt var enig med ham om den Størrelse, hvortil han anslog en Arbejderfamilies almindelige Indtægt. Gik man bort fra den egenlige Arbejderklasse over til de mindre Næringsdrivende, maatte man derimod inddrage en stor Mængde Udgifter i Beregningen, som her ikke vare medtagne, og man maatte derfor for saadanne Familiers Vedkommende gaa betydeligt højere op, end Indlederen havde gjort.

Prof. **Scharling** kunde erklære sig enig i den sidste Talers almindeligere Betragtninger, men troede, at nogle af hans Udtalelser skyldtes en mindre korrekt Opfattelse af Indledningsforedraget. Han var gaaet ud fra, hvad der maatte siges at høre til et fuldt tilstrækkeligt Ernæringsforbrug for Hustru og

Børn lige saa vel som for Manden; men da det desværre altfor ofte var Tilfældet, at Arbejderens Indtægter ikke strakte saa langt, havde han i Slutningen af sit Foredrag undersøgt, hvor langt man kunde knibe Forbruget ned, og var saaledes kommen til det opstillede Minimumsforbrug. Stod man overfor Familier udenfor Arbejderklassen mente ogsaa han, at man vilde komme betydeligt op over de af ham nævnte Tal, men han havde netop bestræbt sig for paa ethvert Punkt at opstille en saa moderat Beregning, at den vel kunde erklæres at være for lav, men næppe at være for høj.

Grosserer Neiiendam, der først var kommen mod Slutningen af Foredraget, vilde beklage, om Indlederen helt igjennem, som i den Del, han havde hørt, havde taget sit Udgangspunkt for Bestemmelsen af en Arbejderfamilies nødvendige Forbrug fra, hvad der brugtes paa Ladegaarden, Opfostringshuset og slige Steder; thi det kunde en Arbejderfamilie virkelig ikke leve for.

Prof. Scharling beklagede, at Taleren ikke havde hørt Foredraget i dets Helhed; han vilde da have vidst, at der netop bestemt var skjelnet imellem, hvad der udfordredes til et, om end tarveligt, saa dog fuldt tilstrækkeligt, Underhold, og hvad der maatte siges at være et Minimumsforbrug. Iøvrigt gjentog han, at det ikke var Øjemedet med de af ham fremdragne Oplysninger at faa en Del Arbejderfamilier sat i Indkomstskat, men tværtimod at vise, dels at den skattefrie Indtægt burde anslaaes højere end det nu er Tilfældet, dels at den Del af Befolkningen, der nu var inddragen under Indkomstskatten, i Almindelighed maatte have en langt større Indtægt, end den Ligningskommissionen mente at maatte ansætte den til.
